

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

II. évfolyam 11. szám

a Madárkórház Alapítvány havilapja

2007. november

- Felhívás középvezetőségű oszlopok ellenőrzésére!
 - Gólyák a kertben
 - Darvak mennek, libák jönnek
 - Euthanasia – csak végső esetben

Kampány a madarak áramütésének megelőzésére

Évtizedek óta ismert természetvédelmi probléma a középvezettségű (nálunk többnyire 20 kV-os szabadvezetékek okozta madárpusztulás. Ha egy oszlopra ülő madár két vezetéket, vagy egy vezetéket és egy földelt oszlopelemet egyidejűleg megérint, a testén halad keresztül az elektromos áram, és azonnal elpusztul, vagy végzetes sérüléseket szenved. Az áramütést szenvedett madarak jó részén sajnos akkor sem lehet segíteni, ha időben megtalálják őket, a magasfeszültség okozta bénulás, égési sérülés, vagy egyéb roncsolódások maradandó károsodást, vagy azonnali halált okoznak. A Magyarországon ily módon veszélyeztetett madárfajok száma jelentős, a rendszeres áldozatok között fokozottan védett, veszélyeztetett ritkaságaink is előfordulnak, mint a parlagi sas, a kerecsensólyom vagy a kék vércse. Nagy veszélyeket okoz az áramütés fehér gólya állományunkban is. Magyarországon 1980-ban észleltek először elektromos oszlopokhoz köthető tömeges madárpusztulást.

A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME) ötödik éve végez a madarak áramütésével kapcsolatos, országos szintű felméréseket, az adatok feldolgozását az MME Monitoring Központja végzi. A felmérés célja, hogy minél részletesebben fel lehessen térképezni a vezetékek általi károsodást, valamint az adatokat az áramszolgáltatók elé tárva elősegíthessük, hogy minél hamarabb madárbarát oszloptípusokra cseréljék ezeket a veszélyforrásokat.

**Ebbe a munkába a hortobágyi Madárkórház önkéntesei is bekapcsolódnak.
Csatlakozzon Ön is a felméréshez!**

A felmérés időpontja: 2007. december 1-9.

Mit tehet Ön a madarak védelméért?

2007. december 1-9. között járjon végig lakhelye közelében egy vagy több, tetszőlegesen kiválasztott középvezettségű szabadvezeték szakaszt, és vegye számba az áramütés vagy vezetéknek ütközés következtében elpusztult madarakat. A felméréshez való csatlakozási szándékát jelezze az MME Monitoring Központjának, ahonnan adatlapot, és a kitöltéshez részletes útmutatót biztosítanak a résztvevőknek:

MME Monitoring Központ
Postacím: 4401 Nyíregyháza 1, Pf. 286.
Telefon: (30) 9066-285

E-mail: monitoring@mme.hu (tárgymegjelölés: „elektromos felmérés”)

Bővebb információ: www.mme-monitoring.hu

Az adatlapokat 2007. december 14-ig várják a fenti címen.
Ha a megadott időszakon kívül is végezne felméréseket, szándékát ugyanezen a címen jelezheti.

Gólyák a kertben

A hortobágyi Madárpark márdárkertjében egész évben láthatnak gólyákat a látogatók. A sétáló gólyák egy része szárnyműtét után gyógyul, és egy ideig még hordozza a beültetett csontöngző fémeket, melyeket a csontok összeforrása után távolítunk el. Addig korlátozottan tudják használni a szárnyukat, és nem repülnek el. Amint röpképesek lesznek, a zart nagyröpdékben gyakorolnak elengedésükig. Más részük tartósan sérült, és nem tudnak repülni. Különböző szárnyproblémákkal kerültek be, és minden igyekeztünk ellenére sem tudtuk őket rehabilitálni. A jól sikerült műtét után is maximum 50 % esélyük van arra, hogy visszakerülje-

dályozza őket a járásban. A cél ilyenkor a már úgyszemint működő szárny természetes helyzetben való rögzítése a test mellett. A röpképtelen gólyákat elég kerítés mögött tartani, melyet villanypásztorral egészítünk ki, főleg azért, hogy a nem kívánatos, és a madarakat veszélyeztető kóbor kutyákat távol tartsuk. A tartósan sérült madarak életükben itt maradnak, vagy állatkertbe, vadasparkba kerülnek.

A járkáló gólyák a fűben rovarokat szedegetve eloszlanak a bekerített területen. Tavasszal párba állnak, és sokszor hangos kelepeléssel, olykor a hímek erős csőrükkel vívott komoly küzdelmek árán egy kiválasztott területet foglalnak el a kertben, és a földre rakott fészükbe tojásokat is tojnak. A költési idő után, augusztusban a költözési ösztöntől vezérelve gyülekeznek, csoportosulnak. A csoport együtt mozog, a villanypásztorra fittyet hányva nappal a látogatóktól távolabb húzódnak, éjjel a közvilágítás és a mozgásérzékelő lámpák által megvilágított, villanypásztorral bekerített területet részesítik előnyben. Itt várják reggel és este az etetés idejét, amikor a közéjük dobált táplálékot egymással versengve igyekeznek még a levegőben elkapni. A táplálékért való küzdelem annyira

leköti őket, hogy legyőzi az embertől és az emberi környezettől való félelmet. Ezt a viselkedést használjuk fel új betegeink egyébként nagyon körülményes etetése alkalmával. Az idegen helyen, egyedül az ismert táplálékot is visszautasító új betegek a csoportba kerülve azonnal csatlakoznak a táplálékért versengő, csaknem szelíd társaikhoz. Még az emberi környezettől távol, ártéri erdők mélyén élő ritka vendégünk, a fekete gólya is, ha a gólyacsapatba kerül, azonnal bekapcsolódik a vetélkedésbe. Bár vannak a kertben eső és az erős napfény ellen védő, oszlopokra szerelt nádteők, ezek alá soha nem húzódnak be. Nincs szükségük ilyesmire, hiszen fészüket is fedetlen helyre rakják. Megfelelő táplálékellátás mellett télen is kint maradhatnak a szabadban, csak a rendkívül hideg, mínusz 5 fok alatti időjárás esetén kell fűtött helyre terelni őket a kórház épületébe.

Áttelelő gólyák

Minden évben marad néhány gólya az országban, amelyik valamilyen okból lemaradt az afrikai vonulásról. Enyhe teleken át is tudnak telelni. Nem feltétlenül a téli hideg, hanem a táplálék hiánya miatt szorulnak segítségre. Az ilyen gólyákat etetéssel kell helyben tartani, és lehetőleg be kell fogni, mert előbb-utóbb az éhségtől legyengülve elpusztulnak.

Dr. Déri János

nek a természetbe. Legtöbb esetben a hosszú gyógyulási idő alatt nem használt izmok sorvadása miatt lóg az egyébként jól összeforrta szárnyuk, mely lábaik alá kerülve sokszor aka-

Megjöttek a karvalyok

Novembertől ismét gyakori vendégeink a zsákmányukat vadul üldöző, és ablaküvegnek ütközve egyrázkódást kapott karvalyok. Ha nem törött csontjuk, soktalanítás és

pár nap megfigyelés után szabadon bocsáthatók. Nagyon stresszérzékenyek, ezért sötét, csendes helyen felesleges zavarást, nézegetést mellőzve kell tartani őket.

Eltévedt szárcsa

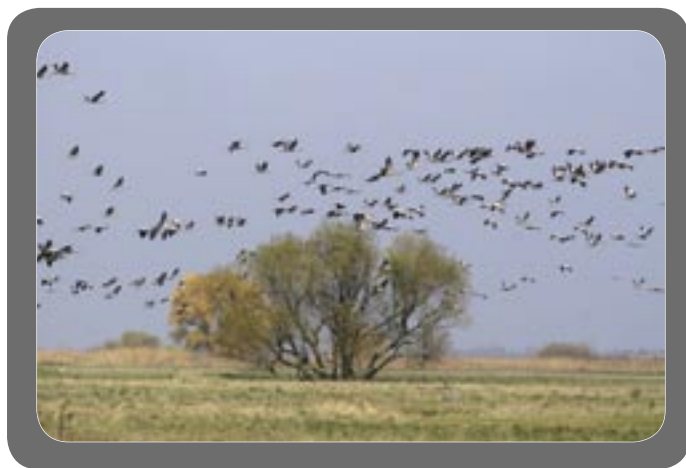
Debrecen belvárosában egy kirakattak repült ez a szárcsa, majd vizsgálatra és gondozásra hozzánk került. Kisebbsérülésének ellátása után a

Madárpark taván engedtünk szabadon, de a park állandó lakói, a vadkacsák között nem érezte otthon magát, és hamarosan továbbállt.

Amint a természetet járó, és ismerő emberek tudják, az őszi vonuló madárcsapatok látványával igazán különleges élményeket tartogat számukra, ugyanakkor komoly feladatokat is, hiszen az áttelelő madarak etetéséből a hideg mértékétől

függően nekik is részt kell vállalniuk. A lombhullással egyre több madár jelenik meg hazánkban, melyek csak ősszel látott vendégeink, majd a komoly fagyok beálltával tovább szállnak a melegebb, déli égtáj felé. Hazánk egyik ilyen vendége a daru, mely madarászok, természetbarátok és turisták százait vonzza a Hortobágyra, Európa legjelentősebb daru pihenőhelyére, ahol ilyenkor több tízezres csapatok pihennek meg.

Hazánk egyik legnagyobb madarát szürke színe, hosszú lába és hosszú nyaka, fekete torok- és nyakfoltja, tarkójáról lefutó fehér sávja és élénkpiros fejtetője könnyen felismerhetővé teszi. A fiatal daru feje és nyaka egyszínű barna, a testtollazata szürke alapon barna foltos. Hangja messze hangzó krúgató, a fiatalé sípító szríp-szríp. Ha megriasztják, mély korrogó hangot ad.

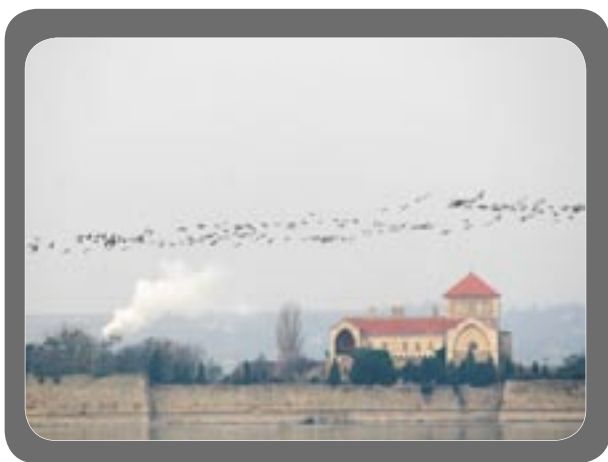
Magyarországon a 19. század végén még költött a Sárrét és az Ecsedi láp mocsaras vidékén, szórványosan még a Dunántúlon is észlelték. Utolsó feljegyzett költése a Balaton vidékéről származik 1910-ből. Jelenleg a boreális erdők lágjain, erdős területek tavainak nádasaiban költ. Legnagyobb állományai Finnországban és Svédországban található, számuk itt összesen 45-47 ezer párra tehető.

Az elmúlt években megindult e madár terjeszkedése dél felé, jelenleg Lengyelország és Németország északi területeire húzódik le. Biztató eredménynek tekinthető, hogy hazánkban 1996 óta nyáron folyamatosan és egyre nagyobb számban tartózkodnak darvak. Az 1980-as évek közepéig Kardoskút volt a legfontosabb gyülekezőhely. Hortobágyon 1984-től kezdett emelkedni a darvak száma az Öreg tavak északi részén. Ekkor ez a terület még elsősorban halgazdaság volt és csak másodsorban nemzeti park.

Az éjszakázó helyek sorsa 1992-re rendeződött. Ez annak is köszönhető, hogy a Hortobágy-Halastó tórendszere, mely nem csak a darunak, hanem más ritka és fokozottan védett madárnak is élőhelye, átkerült a természetvédők tulajdonába. Ezen a részen rohamosan növekedett az itt éjszakázó darvak állománya, de ezzel párhuzamosan a kardoskúti területeken visszaesés történt. Ennek az is oka lehetett, hogy ebben az időben szárazon állt a Kardoskúti tó. Ugyanakkor először a Zám pusztán majd Pentezug északi részén a Tornyai domb mellett újabb éjszakázó helyek alakultak ki. Utóbbinak az érdekessége az, hogy a 33-as főúttól délre, mindössze néhány száz méterre található kevésbé zavarásmentes környezetben. Azóta évente 3-5 alkalmi, kisebb éjszakázó hely is előfordul, 1999 óta rendszeressé vált a Balmazújvárostól északra található Virágoskúti Halastó. A táplálkozó területek az éjszakázó helyektől legfeljebb 15 km-re található, főként mezőgazda-

sági földek. A darunak fő táplálékul az aratás után visszamaradt kukorica és napraforgó szolgál, ezenkívül jelentős mezőgazdasági hasznot hajt a sok rovar és rágcsáló fogyasztásával. Szívesen fogyaszt még a lucerna és más lágyszárú növények leveleiből, bár ezek elenyésző mennyiséget alkotnak a táplálékában. Az utóbbi néhány évben hallhatók voltak mezőgazdasági kártételéről szóló hírek is, ezt viszont megfigyeléseink csak részben tudják alátámasztani. Előfordulhat, hogy bemennek a hibridkukorica vagy az olajtök soraiba, – melyek a kukorica védősorai- és a még lábön álló kukorica terméséből fogyasztanak ilyen esetben a darvak kártétele lehet jelentős. A másik vitatott kérdés az őszi gabonavetéseken előforduló darvak táplálékszerzése. Az Alföldön sok kisgazdaság megélhetését segíti elő a búza termesztése. A költségek csökkentése miatt a gazdák az őszi szántást felváltják tárcsázással, így csak néhány cm mélyre kerülnek le a korábban termesztett növények maradványai. Alkalmanként ezeket a földeket is megszállhatják a darvak, de a vetésben nem tesznek komoly kárt. Csak olyan gabonavetéseket keresnek fel, ahol nyáron kukorica vagy napraforgó termelt, és ezeket a maradványokat szedegetik ki a talajból. Ezt megfigyelések és az a tény is igazolja, hogy a vetőmagvakat csávázzák, így komoly pusztulást okozna a darvak között azok fogyasztása. Ilyen jellegű tömeges pusztulás egy esetben fordult elő 1999-ben a Dél-alföldön,

ahol a csávázószer kimosódása okozta a mérgezést, nem a magvak túlzott fogyasztása. Hazánkban a darvak vonulása szeptember végén indul és november végéig tart, az első komolyabb fagyok beálltával elindulnak Hortobágyról. Kardoskút és a szegedi Fehértó érintésével elhagyják az országot, és kezdetét veszi útjuk második része, mely Olaszország vagy Görögország érintésével Észak-Afrika és Közel-Kelet tengerpartjain és sós mocsaraiban ér véget. A madarak vonulás kutatása elsősorban a madarak gyűrűvel történő jelölésén, majd a gyűrűvel ellátott madarak észlelésén, és ezen adatok feldolgozásán alapszik. Kisebb testű madarak esetében fémgűrűket helyeznek el a lábukon, nagyobb testűeknél pedig – mint a darvak esetében – színes gyűrűket. 1984-ben Svédországban és Finnországban még nagy piros gyűrűket használtak, melyeken fehér betű és szám található, azonban ez a jelölési módszer nem megbízható, mert terepi leolvasását nehezíti, hogy a jelzés nem mindig látszik. Biztosabb módszer a különböző színű gyűrűk elhelyezése, a 6 cm hosszú műanyag henger 3 db 2 cm vastagságú színes sávból áll, a színkombinációk egyike az ország kódját jelenti, míg a másik csüdre helyezett gyűrűkön az egyedi színkód látható. E módszert Finnországban már 1989-ben alkalmazták, azóta a pihenő és telelőhelyeken nemzetközi összefogással folyamatosan zajlik az adatgyűjtés. (A színes gyűrűvel ellátott madarak esetében az adatok begyűjtéséhez nem szükséges a madarak visszafogása, teleszkóppal

a gyűrűk 2-300 méterről biztosan „leolvashatók”.)

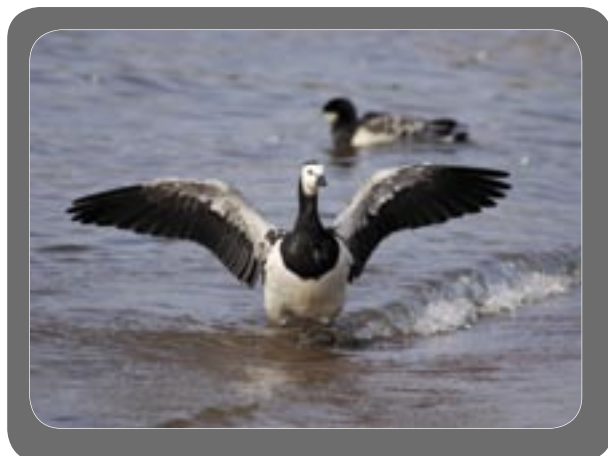
A technológiai fejlődés révén néhány évtizede a madarak vonulásáról, szokásairól, élőhelyéről, stb. egy ettől modernebb, jóval több információt szolgáltató módszert is alkalmaznak, a műholdas adós jelölést. Ebben az évben többek között a Matti névre keresztelt daru útját kísérhetjük figyelemmel a műholdas adó segítségével. Finnországban Sallában látták el műholdas adóval, majd Észtország és Litvánia érintésével indult dél felé, október elejétől hazánkban tartózkodik, jelenleg Szeged környékéről, Kardoskútról érkezett róla adat.

Ludak vonulása

Amikor a darvak több ezres csapatai továbbállnak, hasonló tömegben jelennek meg hazánkban a libák. A szintén északi területekről érkező ludak számára ideális, és Európában ugyancsak egyedülálló pihenőhelyet biztosít egy másik Öreg-tó, a tatai. A vizek városának több száz hektáros tava a világ legfontosabb vízi élőhelyeinek védelmére születt Ramsari-egyezmény hatálya alá tartozik: a vadludak Európában sehol másutt nem éjszakáznak ilyen tömegben egy város közepén. A történelmi emlékekben bővelkedő város közepéről naponta többször kirepülő csapatok kíváncsiskodók ezreinek jelentenek varázslatos élményeket. Ezt a nagyszerű adottságot ismerte fel és használja a természetvédelem népszerűsítésére, valamint a terepmadarászok vetélkedésére a madártani egyesület helyi csoportja, és idén már hetedik alkalommal rendezték meg november végén a Tatai Vadlúdsokadalmat. A háromnapos prog-

ram során este különféle előadásokat hallhattak a résztvevők, többek között Észak-Kelet India, Izland, Pápua Új-Gínea és Alaszka madárvilágáról. A fő attrakciót a második nap jelentette, mind a kíváncsiskodók, mind a madarászok számára. A szervezők szerint a nap folyamán legalább 6000 érdeklődő látogatott ki a tóhoz, ahol kivetítő segítségével közvetítést tartottak a tavon zajló eseményekről, egy nagyméretű festmény elkészülésének lehettek tanúi, filmvetítéseket láthattak a környék élővilágáról, a gyerekek pedig madárgyűrűzésen vehettek részt, és játszóházas foglalkozásokkal tették számukra izgalmasabbá a napot. A hajnali kihúzásnál 18000 lúd, 3500 réce és körülbelül 5000 sirály volt látható. A tavon az itthon gyakori nyári ludak, vetési ludak és nagy lilikek mellett számos ritkaság is előfordult, például apacalúd, örvös lúd, vagy vörösnyakú lúd is. A különböző libák egymás társaságát jól viselik, így a csapatok összetétele gyakorta vegyes, de közelükben – akár csak az éjszakázó helyen – a táplálkozó helyeken récék is előfordulnak, mint például tőkés-, nyíl farkú-, vagy barát réce. A szintén második napon zajló madarászverseny során a 25 csapat tagjai 108 különböző madárfajt észleltek (ebbe beletartoznak azok a fajok is, melyeket csupán hallottak a csapattagok). Egy ilyen verseny az élőhely feltérképezésében, vagy adatellenőrzésében is fontos lehet, hiszen ilyen nagymennyiségű, egyidejű adatszolgáltatásra ritkán van lehetőség.

Konyhás István - Veres Hajnalka

Öt évet kaphat a sasmérgező

A Madárkórházban kezelt parlagi sas

Vádat emelt a Jászberényi Városi Ügyészség az elmúlt évek egyik legnagyobb természetvédelmi kárt okozó szándékos mérgezés gyanúsítottja ellen.

A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület életében többször volt már példa arra, hogy

madármérgezésről kellett hírt adnunk. Az utóbbi másfél évben azonban jelentősen megnőtt a védett ragadozómadarakat tizedelő bűntettek száma, és most végre úgy tűnik, elég bizonyíték gyűlt össze, hogy felelősségre vonják az egyik legsúlyosabb eset elkövetőjét.

Az MTI által 2007. október 8-án közzé tett hír szerint vádat emeltek egy jászárokszállási lakos ellen, aki csapdákat, illetve talajfertőtlenítő-szerrel preparált galambteteme- ket helyezett ki a földre a védett ragadozómadarak

ellen – galambjainak védelmére. Akciójával négy parlagi- és egy rétisast mérgezett meg, valamint további négy egerészölyv, egy róka és egy macska is elpusztult. Az első elhullott madarat vadászok találták meg tavaly decemberben, amely időpont előtt 11 telet parlagi sast tartottak számon a terüle-

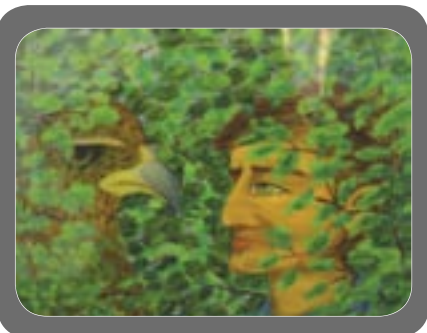
ten az MME és a Hortobágyi Nemzeti Park szakemberei. Ezt követően néhány héten belül összesen 3 elhullott parlagi sast és további egy-egy súlyosan mérgezett parlagi- és rétisast került kézre, szerencsére ez utóbbi két példányt a Fővárosi Állat és Növénykert állatorvosainak segítségével sikerült felgyógyítani és szabadon engedni.

Nagy valószínűséggel a valódi áldozatoknak csak töredéke kerül kézre, hiszen a megtalált öt sas mellett a többi 6 példány is eltűnt a területről, így feltételezhetően azok is megmérgeződtek, azonban tetemüket nem sikerült megtalálni. 1998-2005 között összesen 18 sasmérgezést regisztráltak hazánkban (évi mintegy 2 eset), míg az utóbbi két évben ez a szám a többszörösére nőtt: 20 parlagi, 12 réti és egy szirti sas esett áldozatul.

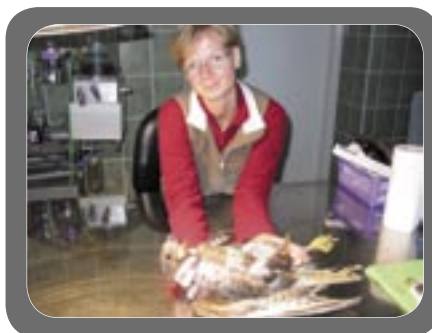
A parlagi- és rétisások fokozottan védettek, eszmei értékük egyedenként egymillió forint. A mérgezés elkövetője, a bíróság ítéletétől függően akár 5 év szabadságvesztéssel is sújtható.

forrás: www.mme.hu

Rövid hírek a Madárkórházból

2007. november 3-án Budapesten, a Vajdahunyad Várban, a Szent Hubertus napokon, neves színművészek közreműködésével rendezett ünnepség keretében került átadásra a nagy természetfestő hűségese unokája, Vezényi László által alapított vándordíj. Nekünk ez tetszett a legjobban: Kreschkai Mandula pályaműve a Vezényi Elemér Vándordíj pályázaton III. helyezést ért el.

Önkéntesünk, Valentin Zsófia Budapestről hétvége segíti a madarak ápolásában. Nyáron egy görögországi madárkórházban dolgozott, és tapasztalatairól előző számunkban írt cikkében számolt be olvasóinknak. A madárkórház önkéntesei részt vesznek a kórház tisztántartásában, a betegek táplálásában, segédkeznek a kezeléseknél, illetve szakvezetői feladatot látnak el.

Az elmúlt hónapban a Madárkórház Alapítványa a debreceni Méliusz Juhász Péter Megyei Könyvtár és Információs Központ vendége volt. A könyvtár az olvasás, művelődés, ismeretszerzés jegyében szervezett országos programsorozathoz kapcsolódott rendezvényeivel. A Madárkórház madárbemutatóján Csacsogót, a szelíd ölyvet hamar megkedvelték a vendégek.

Euthanasia – csak végső esetben

Az életfeltételeiben jelentős mértékben korlátozott madarak esetében – ilyenek pl. egy, vagy több végtagjukat elvesztett, nyomorék egyedek – felmerülhet az euthanasia, azaz a kíméletes, végleges elaltatás szükségessége. Az állatvédelmi törvény az állatok szenvedésének elkerülése érdekében – bizonyos szakmailag indokolt esetekben – ezt elő is írja, a vonatkozó természetvédelmi jogszabály védett fajok esetében erre akkor ad lehetőséget, ha semmilyen más mód nincs az egyed tenyésztésre, bemutatásra, kutatásra való hasznosítására, vagy megfelelő körülmények között való továbbtartására.

Ennek megítélésekor azonban nem vehető egy kalap alá a szakmai és a humánus okokból való eutanázia alkalmazása. Amit el kell altatni állatorvosi szempontból, azt el kell altatni, de az nem szakmai indok, hogy tömegfaj. Ha védett, akkor ugyanúgy mindent meg kell tenni a védelméért, mint egy nem tömegfajnál. Ennek legfeljebb anyagi korlátai lehetnek. (Ha vannak ilyenek, arra valók a civil szervezetek, hogy olyan feladatokat végezzenek civil forrásaik segítségével, amire nincs elegendő állami költségvetési keret. A Madárkórház Alapítvány tömegfajok teljes körű állategészségügyi ellátását és repatriációra való felkészítését is vállalja.) Ma az egerészölyv és a gólya tömegfajnak minősül, pedig

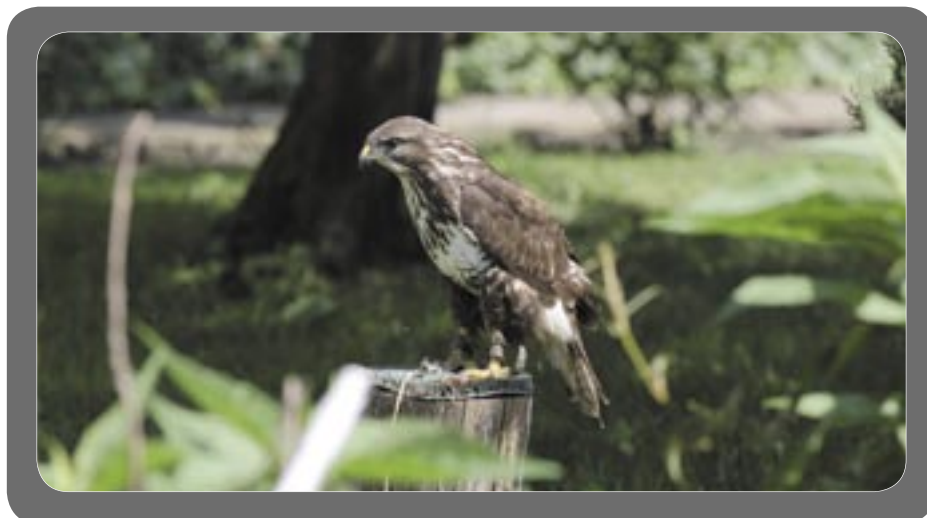
a gólyák évről évre kevesebben térnek vissza Afrikából. Nálunk tömegfaj lehet, ami máshol ritkaság, ezért igenis érdemes megfelelő szakmai felkészültségű és gyakorlott szakemberek véleménye alapján egyedileg dönteni a beteg sorsáról. Nem lehet dogmatikusan kijelenteni, hogy nem hatékony, vagy nem célszerű egy életfeltételeiben jelentősen korlátozott madár többszöri műtétje. Ezt az adott esetben kell eldönteni a tudomány akkori állásának és a beteget ismerő, a szakterületen jártas állatorvos véleményének megfelelően. A humánus okokat, mint elaltatási szempontot is állatorvos kell, hogy felmérje, mert a laikus számára más a szenvedés megítélése, mint egy ebben jártas szakem-

beré. Egy injekció beadása is fájdalommal jár, a fogorvosnál is sokszor szenvedünk, mégis érdemes kibírni. Az állatok önmagában esetleges nyomorék voltuk miatt nem szenvednek feltétlenül, nem akarnak öngyilkosok lenni, minden esetben az életöszton működik bennük. A művégtag külföldön elfogadott, alkalmazásának határai vitathatók. Egy gólya pl. műlábbal évekig élhet akár fogságban, akár szabadon. (Saját példánk egy Afrikából visszatért mülábas gólya.) Fél lábbal viszont valóban szenved, és méltatlan körülmények között él, de bizonyos és jól meghatározható esetekben a megfelelő művégtag jó megoldás. Ezt az döntse el, aki ért hozzá. Egy szakmai ismerethiányból adódó hibát nem szabad tetézni egy másik szakmai, vagy emberi hibával.

Ne feledjük a kérdés etikai oldalát, hiszen az állatoknak is vannak jogai. Egy tömegfajnak számító egerészölyvnek a saját szempontjából ugyan olyan drága a saját élete, mint egy fokozottan védett parlagi sasnak. Ki dönti el helyette?

Az állatorvosi praxisban az állatorvos csak a tulajdonos írásbeli kérésére végezhet euthanasiát. A vadon élő, védett állatok tulajdonosa az állam. Ha az állat szenvedését valóban megalapozott szakmai vélemény alapján más módon nem lehet elkerülni, akkor humanitárius okokból indokolt, hogy államigazgatási eljárás nélkül is döntés születessen az elaltatásról.

Dr. Déri János

Szeretettel meghívunk minden madárbarátot
a Hortobágyi Madárparkba
december 15-én
11 órára

MADÁRKARÁCSONYRA !

- madáretetőkészítés
- közös fadísztés
- madárkalácskészítés
- etetési tanácsadás

December 6-án a **Mikulás**
a gyerekeket ingyen belépővel
ajándékozta meg.

Ajándékozzátok meg ti is a madarakat!

(Madárajándék tippek
a www.madarpark.hu honlapon)

